

XV. Postanowienia końcowe.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podejmując niniejszą uchwałę upoważnia Radę Ministrów do:

- 1) ustalania na podstawie niniejszej uchwały szczegółowych zadań planowych dla poszczególnych ministerstw, prezydentów wojewódzkich rad narodowych oraz innych dziedzin gospodarki narodowej,

- 2) dokonywania w ciągu roku, w razie istotnych i uzasadnionych ekonomicznie konieczności i potrzeb, zmian w planach szczegółowych w stosunku do postanowień niniejszej uchwały, mając na uwadze zachowanie proporcji planu.

Marszałek Sejmu: Cz. Wycech

342**ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 9 grudnia 1967 r.

w sprawie zezwolenia na otwieranie i prowadzenie dla osób fizycznych — cudzoziemców dewizowych oprocentowanych rachunków bankowych w walucie zagranicznej.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 21 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 21, poz. 137, z 1956 r. Nr 50, poz. 223 i z 1963 r. Nr 26, poz. 155) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A. i Bankowi Polska Kasa Opieki S.A. na otwieranie i prowadzenie dla osób fizycznych będących cudzoziemcami dewizowymi oprocentowanych rachunków bankowych w walucie zagranicznej, zwanych dalej „oprocentowanymi rachunkami walutowymi cudzoziemców dewizowych”.

§ 2. Na oprocentowane rachunki walutowe cudzoziemców dewizowych mogą być przyjmowane kwoty w zagranicznych walutach wymiennalnych, określonych przez Narodowy Bank Polski.

§ 3. Oprocentowane rachunki walutowe cudzoziemców dewizowych mogą być zasilane z zachowaniem przepisu § 2:

- 1) kwotami przekazów bankowych i pocztowych z zagranicy oraz kwotami z realizacji czeków imiennych i akredytyw pieniężnych,
- 2) wpłatami w banknotach i monetach oraz kwotami z realizacji czeków na okaziciela — w granicach kwot uwidoczonych w pisemnej deklaracji przywozu, potwierdzonej przez polski graniczny urząd celny,

- 3) kwotami z innych oprocentowanych rachunków walutowych cudzoziemców dewizowych oraz z nie oprocentowanych rachunków zagranicznych specjalnych, prowadzonych na warunkach przewidujących możliwość dysponowania wypłat za granicę.

§ 4. Wysokość odsetek od wkładów na oprocentowanych rachunkach walutowych cudzoziemców dewizowych ustala corocznie Bank Handlowy w Warszawie S.A. za zgodą Ministra Finansów. Odsetki dolicza się do wkładu w takiej walucie, w jakiej rachunek jest prowadzony.

§ 5. 1. Wkładem na oprocentowanym rachunku walutowym cudzoziemca dewizowego wolno dysponować na zagranicę i w kraju bez osobnego zezwolenia dewizowego.

2. Wypłaty w gotówce na zaspokojenie należności krajowców dewizowych mogą być dokonywane tylko w walucie polskiej, z zachowaniem obowiązującego kursu walut obcych.

3. Posiadacz rachunku może podjęte zagraniczne środki płatnicze wywieźć za granicę bez osobnego zezwolenia dewizowego. Uprawnienie do ich wywozu stwierdza w każdym poszczególnym wypadku w formie umożliwiającej należytą kontrolę dewizową graniczną bank prowadzący oprocentowany rachunek walutowy cudzoziemca dewizowego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni, od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht

343**ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 9 grudnia 1967 r.

w sprawie zezwolenia na otwieranie i prowadzenie dla osób fizycznych — krajowców dewizowych oprocentowanych rachunków bankowych w walucie zagranicznej.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 13 ust. 2 uchwały nr 56 Rady Ministrów z dnia 1 marca 1966 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz

od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 14, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się Narodowemu Bankowi Polskiemu, Bankowi Polska Kasa Opieki S.A. i Bankowi Handlowemu w